

“ЗЕХ ТЪ РАДКЕ, ЗЕХ ТЪ“ ОЖИВЯ НА ПЪРВОМАЙСКАТА ЧИТАЛИЩНА СЦЕНА КАТО БЕНЕФИС НА ИВАН КАРАСЛАВОВ

С много смях, песни и танци в мюзикъла „Михал“, или „Зех тъ, Радке, зах тъ“ на читалищния театрален колектив „Димитър Делчев“ с р-л Спас Янков бяха отбелязани 125 години театър в Първомай, както и 50 години на сцена на Иван Караславов, 70 години личен юбилей и 40 години, откакто е председател на читалището.

За да почетат юбилеите, гости на града бяха: Николай Дойнов – председател на Съюза на читалищата в България и съпругата му Анита Тарасевич – Дойнова, зам. председателят на съюза - адвокат Минко Стефанов, той и председател на Областен читалищен съвет – Сливен, Васил Новоселски - председател на Областен читалищен съвет – Благоевград, председателят на Съюза на българските писатели Боян Ангелов, директорът в Съюза на българските писатели, поетът Димитър Христов, присъстваха: председателят на Общински съвет Първомай Дечко Петков, зам. кмета Николай Митков, директори на училища, общински съветници и много близки на Караславов от цялата страна.

С този премиерен спектакъл, прекъсван много пъти от смях и аплодисменти, се разбра, че това ще бъде хит в юбилейната година. Актьори и публика се забавляваха искрено. Възторжените реакции на публиката допълнително стимулираха играта на актьорите.

Предизвикателствата пред театралния състав бяха немалко. Пиесата, която е първата драматургична творба в България, е на Сава Доброплодни и е играна на 15 август 1856 г. в едно турско кафене в Шумен. Това е и началото на българския театър. Женските роли се играят от мъже.

Характерността ѝ идва от архаичния език от онази епоха. Много усилия положиха актьорите за правилно изговаряне на тези думи. Много добра сполука са музиката и песните, изпяти удивително добре от артистите и записани и обработени от Елена Тенева.

Иначе историите в този жизнерадостен, изпълнен с много динамика и настроение спектакъл са две паралелни: в едната наивният и влюбен до уши Михал (Атанас Велчев) се оставя да бъде окраден до шушка от един изобретателен младеж Вичо (Енчо Генов) и една алчна старица баба Марта (Елена Стойчева); а в другата – попреминалата годините Мария (Ана Сиракова) се кани да роди, а хекиминът Николай (Петър Караславов) подклажда абсурдните ѝ надежди.

Мюзикълът накара всеки зрител в залата да се посмее на парадокса.

Давайки всичко от себе си, развихряйки се, блестящо се справиха Атанас Велчев (Михал), Енчо Генов (Вичо), Ана Сиракова (Мария), Татяна Христева (Радка), Елена Стойчева (баба Марта), Петър Караславов (доктор Николай), Атанаска Велчева (баба Стойка), Петър Русев (свещеник), Славена Фучеджиева (Стоянка), Петър Петров (Петко), Ангел Пелтеков (Драгни) и Мирослав Митров (Славчо) и разбира се, юбилярът Иван Караславов (Съби).

Цветност, колоритност, нестандартност – това усети публиката в деветдесетте неусетно преминали минути.

Героите задържат вниманието не само заради яркото си присъствие, а и защото са любопитни комбинации от резки противоположности. В разгръщането на действието възникнаха куп ефектни моменти – побоища, надлъгвания, смесване на лъжата с истината. Творбата се оказа една свободна сплав от фарс, анекдот и битова комедия на нравите, гарнирана с много музика, танци и великолепни актьорски изпълнения.

След многото аплодисменти и финалните поклони на артистите, започна втората изключително емоционална и вълнуваща за юбиляра Иван Караславов част.

Поздравителни адреси той получи от Министъра на културата, от кмета на общината Ангел Папазов, от председателя на Общински съвет Дечко Петков, от секретаря на общинска администрация Ана Николова, от подделение „Образование и култура“ на общината, от председателя на Областния читалищен съвет Благоевград Васил Новоселски, от много читалищни настоятелства, от председателя на Областния съвет на БСП Георги Гергов, от председателя на Общински съвет на БСП Николай Митков и много други от цялата страна.

Колегите му от театралния колектив също го поздравиха със стихотворението „Върхът“ на Недялко Йорданов, речитирано от Петър Караславов.

Щатните читалищни служители подариха на Караславов картина на младия художник Ивайло Налбантов, нарисувал юбиляра в една от най-силните му роли – тази на цар Иван Шишман.

Заместник председателя на Читалищното настоятелство Елена Кичукова поздрави театралите за чудесната игра. Тя подчерта ролята на Иван Караславов и приноса му не само в културния живот на града, но и на цялата страна, превърнал читалището в модел за другите читалища в България. От името на настоятелството му бе връчен и Сертификат за благородство.

Председателят на Съюза на българските писатели Боян Ангелов обяви решението на СБП и връчи на Караславов **„Отличие за принос към българската литература.“** В словото си той подчерта, че първомайското читалище е едно от най-добрите в страната. С него на сцената, за да поздрави юбиляра и излезе и директорът в СБП, поетът Димитър Христов.

Николай Дойнов – председател на Съюза на народните читалища в България обяви и връчи на Иван Караславов най-високото звание – **„Заслужил читалищен деятел“**, подчертавайки, че това е заслужената оценка за него и читалищната общност в страната.

Дойнов бе упълномощен от **Президента на Република България Румен Радев** да прочете Указ, с който се постановява удостояването на Иван Караславов с **„Почетен знак за цялостната му дейност“**

Видимо развълнуван, юбилярът благодари на семейството си, на колегите си от читалищата от цялата страна, на институциите и най-вече на публиката, без която всичко това нямаше да има смисъл. Впечатляваща е равносметката – за 50 години на сцена той

е пресъздал над 65 запомнящи се образи за своята публика. Той благодари на колегите си от състава, подчертавайки, че театърът е колективно дело. Те останаха докрай на сцената със своя доайен. Той изрази увереност, че със такива млади, вдъхновени и таланти хора, театър в Първомай ще има и в следващите 125 години.

Много кошници с цветя и букети получиха участниците след финалния поклон.

Празникът продължи с гостите и най-близките в Арт-клуб „Муза“, където юбиларът бе изненадан с прекрасни изпълнения от внучките му Теди и Лили, племенницата му Деница, диригентката на ансамбъла Кичка Петкова и Петър Тенев, както и поздрав от солистката на състава за руски песни „Ивушка“ Ана Сиракова с акомпанимент на пиано на ръководителката на състава Наталия Георгиева.

С песента „Очи чорние“ бе поздравена спътницата на Иван в живота – Лиляна. Водещата Емилия Ангелова подчерта изключителната подкрепа, която тя е давала на съпруга си през годините.

Празникът продължи с много настроение и танци, осигурени от диджей Зарко.